

El senyor d'Òdena en mans del diable

Òdena

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça Major, 2

Coordenades:

Latitud: 41.60651
Longitud: 1.642
UTM Est (X): 386842
UTM Nord (Y): 4606980

Classificació

Número de fitxa: 08143 - 248
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament d'Òdena.

Fitxes associades:

[Pedrera de guix o guixera del castell d'Òdena](#)

[Camins oberts per l'amor](#)

[Oliveres del Vicens](#)

[Morera del castell d'Òdena](#)

[Castell d'Òdena i poble vell](#)

[Torre del castell d'Òdena](#)

Autoria de la fitxa: Josep-Vicenç Mestre i Casanova

Data de registre de la fitxa: dt., 22/10/2013 - 02:00

Descripció

Una llegenda conta que el senyor d'Òdena, reflex de la maldat personificada, autor d'incomptables destrosses al clero, infractor de nombrosos acords amb la reialesa i atemptador a la vida dels seus propis vassalls, jugà una vegada més amb foc: "L'agent del mal, el Diable, coneixent la flaca de l'avarícia que el poderós senyor posseïa, se li oferí com un mosso, ja entrat en anys, disposat a fer tota la feina que li encarregués. A canvi, sol·licità del noble senyor, la seva ànima, tal i com ho féu Faust a Mefistòfil. El senyor d'Òdena, veient al vell xaruc, xacrós i feble, volgué treure profit de la situació i creient la partida guanyada, encarregà a l'ancià els treballs més durs que no haurien pogut fer ni els feinaters més formidables de tot el senyoriu de la Conca d'Òdena. El Diable, amb llestesa, anava complint totes i cadascuna de les feines que li encarregava el cada vegada més amoïnada senyor d'Òdena, que ja treia foc pels queixals, veient la seva ànima definitivament en mans de l'home que ell cregué beneït i decrepit temps abans.

Cansat de l'astúcia del Diable, el senyor, volgué desfer-se d'aquest malèfic poder i decidit a trencar el pacte, li manà un treball que judicà impossible: l'assecament del llac d'Aigualada (Aqua lata). El Diable, reaccionà i volgué també donar l'últim cop de gràcia: furiosament, a cops de magall, tirà a terra en poca estona una de les muntanyes que formaven l'embassament; l'aigua s'escorregué ràpida, deixant una gran conca que fou habitada més tard, pels veïns d'Òdena.

I encara avui, en dies de molt vent, alguns avis diuen que se sent gemegar, entre les ruïnes del castell, l'ànima vagant del desventurat senyor d'Òdena".

Bibliografia

MESTRE CASANOVA, Josep-Vicenç (1988). Història del castell d'Òdena. Dels orígens fins al segle XII. Departament de Cultura de l'Ajuntament d'Òdena, Òdena